

O telefonskih priključkih

Na jugozapadnem delu ljubljanske občine Vič-Rudnik, teče že 2 (dve) leti akcija zbiranja sredstev za razvoj telefonije in sicer:

KS Brezovica za 100 telefonskih priključkov, KS Notranje Gorice — Plešivica za 234 telefonskih priključkov, KS Podpeč-Preserje za 343 telefonskih priključkov, KS Rakitna za 120 telefonskih priključkov in KS Vnanje Gorice za 238 telefonskih priključkov.

Za akcijo razvoja »telefonskih kapacitet« je velik odziv, saj je preko Območne SIS za ptt promet Ljubljana združevalo sredstva preko 1000 občanov.

V sedanjih fazi je gradnja naročniškega telefonskega omrežja v teku v KS Vnanje gorice. Postavljena je že tudi kontejnerska Centrala v KS Notranje Gorice, ki bo s kapaciteto 992 telefonskih priključkov napajala obe krajevni skupnosti.

Postavljeni sta tudi novi centrali v Preserjah s kapaciteto 992 telefonskih priključkov in Rakitni s kapaciteto 248 telefonskih priključkov. Dejstvo je, da so to prve digitalne telefonske centrale v občini Vič-Rudnik v sistemu ISKRE — SI 2000 po predhodnici na Škofljici z 992 priključki, ki je bila uspešno vključena v javni promet pred 2 leti.

Poleg tega so tekle priprave za montažno telefonsko centralo Golo z 248 priključki.

Realizacija »KRIMSKE VARIANTE« napreduje. Poleg že zgrajenega telefonskega omrežja na Brezovici, kjer že napeljujejo telefonske priključke (II. faza), postavljenih central Notranje Gorice, Preserje in Rakitna, bo potrebno zgraditi še naročniško telefonsko omrežje Preserje—Podpeč in na Rakitni. V zaključni fazi je pridobivanje soglasij in gradbene dokumentacije. Podpisani so sporazumi za dobavo potrebnih kablov za omrežje. Prenosni sistem za povezavo navedenih central za nadrejeno glavno telefonsko centralo v Ljubljani, je prav tako že naročen in plačan. Dobavni rok je oktober 1990. Dejansko montažo bo potrebno po terminskem planu prilagoditi sukcesivni dobavi opreme, da bodo zagotovljena priključitvena dela in preskušanje centrale s tehničnim prevzemom v I. kvartalu 1991. To pomeni, da do takrat novih telefonov še ne bo možno priključiti na nove centrale. Kljub temu končni rok priključevanja telefonov, ki je opredeljen v SAS, ne bo ogrožen, kajti t. j. v letu 1990 in deloma 1991 bo zgrajeno tudi telefonsko omrežje.

PTT PODJETJE LJUBLJANA
IN OBČINSKI IZVRŠNI SVET

Asfalt tudi skozi stari Polhov Gradec

Komaj so v Polhovem Gradcu potegnili asfalt skozi novi del naselja, že so zaropotali gradbeni stroji tudi v starem delu vasi. To pot bo dobila novo asfaltno prevleko še stara cesta, ki pelje od gradu prek celotnega starega vaškega jedra (v dolžini cca 2 kilometra).

Priljubljenih del na cestni trasi so se lotili krajanji sami in sami zbrali tudi 15 odstotkov

potrebnih sredstev, preostali denar pa bo prispevala Komunalna skupnost ljubljanskih občin (skupni stroški naj bi znašali okrog 600 tisoč dinarjev). Asfalt skozi stari del Polhovega Gradca, seveda ne bo imel zgolj ožji funkcionalni pomen, ampak naj bi, kot zatrjujejo domači udarniki, izboljšal tudi turistični videz samega kraja.

B. VRHOVEC

Viden napredek komunalne dejavnosti v KS Turjak

Že v lanskem letu so na odločno reagiranje občestnih prebivalcev od Turjaka do Gradeža začeli z rekonstrukcijo ceste, ki naj bi v končni podobi dobila tudi asfalt. Ob lepem vremenu je namreč tukajšnje prebivalce dušil oblak prahu, ki se je dvignil za vsakim prevoznim sredstvom, ki je šel tod mimo. Sprva je bila obnovljena cesta mišljena samo do vasi Gradež, sedaj pa so z deli že pričeli 1 km dlje, to je do Starega apna SO Grosuplje. Tukaj živeči prebivalci menijo, da je bilo tako prav, saj se bo zagotovo na Turjak pripeljalo več turistov. Vzporedno z obnovitvijo te ceste pa so vaščani Gradeža uvideli priložnost za asfaltiranje vaške poti. Vaščani Gradeža bi tako radi postali razviti, saj so pred kratkim dobili javno razsvetljavo, sami pa so tako prispevali svoj delež. Tudi za vaško pot so čakali priložnost več let in že pred dvema letoma so v ta namen utrdili in razširili vaško pot. Že lansko leto so začeli namensko zbirati denar, tako da je končna vsota 25.000,00 din. Čeprav so prav vsi, ki nimajo na pretek

denarja, so samoprispevale za vaško pot namenili s srcem, saj se dobro zavedajo pomena poti za obstoj vasi. Dobro vedo, da bo asfaltna pot prenekaterega mladega Gradežana le zadržala v domačem kraju in na ta način bi se po vaški poti prevažalo več mesa in mleka, pa tudi kakšno drobno gospodinjstvo bi zaživelo. Tudi turisti bodo v lepši vasi našli zanimivost — sušilnico sadja. Lahko si boste ogledali tudi hišo skladatelja Marija Kogoja, pred katero naj bi bila leta 1995 ob 100-letnici njegovega rojstva velika kulturna prireditvev. Z asfaltno na to pot pa se bo začel izvajati plan razvoja KS, sprejet v zgodnjih osemdesetih letih na skupščini KS, ki pa je temeljil: razvoj kmetijstva, razvoj drobnega gospodarstva in razvoj turizma.

Vaščanom Gradeža, ki se poleg kmetijske dejavnosti morajo voziti v oddaljeno Ljubljano, so še kako zainteresirani za takšen razvoj.

FRANC PEČNIK

NOVE POBUDE POLHOGRAJSKIH TURISTIČNIH DELAVCEV

Znova odprt dom in lepša pot na Kalvarijo

Z lepim, za ta letni čas nenavadno toplim vremenom, so v Polhov Gradec pljusnili tudi sveži vetrovi v tamkajšnjem turističnem življenju. Tako zdaj tečejo še zadnja dela pri obnovi pogradskega turističnega doma, ki naj bi ga znova odprli 1. maja.

Dom, ki ga je po znanih peripetijah zdaj prevzel Dušan Kmetič, pri njegovi ureditvi pa mu pomagajo tudi člani polhogradskega turističnega društva, je med drugim dobil tudi lepše urejeno zemljišče pred njim, ki pa bo, kot pravijo krajanji, še naprej namenjeno predvsem za razne družabne prireditve.

Akcija, ki jo je zastavilo Turistično društvo Polhov Gradec nadalje vključuje tudi namestitve novih opozorilnih tabel v kraju, postavitev košev za odpadke in osvetlitev cerkev v Dvoru, Podrebrni in samem Polhovem Gradcu. Še poseben podarek pa dajejo obnovi 14 kapelic križevoga pota na Kalvarijo (Stari grad), ki predstavljajo eno najzvirnejših sakralnih izročil v kraju. Z udarniškim delom so člani TD že uredili stezo, ki vodi na idilični griček, pri ureditvi samih kapelic pa bo najbrž potrebna tudi pomoč strokovnjakov.

Ves ta zajetni ureditveni zalogaj bo za siromašno polhogradskega turističnega društva seveda veliko finančno breme, zato bi radi, da bi kak dinar primaknili tudi vikendaši, ki imajo na tem območju svoje hišice (vseh skupaj je menda kar okrog dvesto!). Navsezadnje so tudi oni sestavni del turizma v kraju.

B. VRHOVEC

Člani polhogradskega turističnega društva širijo pot na Kalvarijo

razmejitev vidna le na hišnih številkah, kajti vse delo v kraju morajo že od nekdanj opraviti sami.

»Nihče se ne briga za nas: Šentjošt gleda nase, Butajnova pa nase,« pravi jedrnat bivši predsednik vaškega odbora in tudi še danes vsestransko aktivni krajevni delavec Andrej Maček.

Ob takšnih pogojih zastavljati kakršnekoli večje delovne načrte neogibno ostaja le pobožna želja. Pa vendar so vaščani Kurje vasi pred leti sami popravili most čez Malo vodo in sami obnovili krajevni vodovod (s prispevkom KS Horjul), s tem, da so zamenjali stare dotrajane cevi, ki so bile ponekod še lesene. Vode je zdaj dovolj, žal pa je zavoljo prenzkega zajetja oporečna. Kurjevaščanom so svetovali, da bi se priključili na šentjoško omrežje, a to možnost vztrajno zavračajo, češ da ne gre za nobene težave s količino, marveč le za kakovost.

Tovornjaki dvigajo prah

Podobnih zadreg je v kraju še nekaj. Most čez Malo vodo postaja preozek za obračanje, včasih pa tudi za voznike, ki vozijo proti Butajnovi, zato bi ga bilo treba razširiti. Tudi potok sam že leta zaman čaka na regulacijo. Še huje pa je z glavno cesto, ki pelje skozi vas, saj je še vedno brez krpice asfalta, pa čeprav se po njej odvija velik medkrajevni promet. S prvim asfaltnim »obližem« iz Polhovega Gradca do Briš, so zdaj izgledi nekoliko boljše, vendar pa bodo morali krajanji Kurje vasi najbrž še nekaj časa požirati prah.

Vsaj še nekaj časa pa ne bo, kot kaže, tudi javne razsvetljave. Le-to so pred časom v Kurji vasi že načrtovali in pripravili že tudi drogove, potem pa niso prišli »skupaj« in vse skupaj je padlo v vodo.

Zasebna trgovina

Nekoliko več sreče imajo v kraju s trgovino. Mercator je pred dnevi resda obstoječo prodajalno zaprl, češ da ni več rentabilna, a jo je takoj prevzel Andrej Maček in jo odprl kot zasebno trgovino. Brez prodajalne si tukaj že skoraj ne

Sonce postaja vse dragocenejši vir energije. Iznajdljivi Rudolf Sečnik si je omislil sončni kolektor kar takole ob zidu in sploh ne potrebuje črpalke.

znajo predstavljati življenja, saj pokriva ne le Kurjo vas, ampak tudi Šentjošt, Butajново, in Planino.

Vas pa premore tudi lastno kmetijsko zadruho. Pravzaprav prodajno skladišča, kjer je krajanom na voljo razni kmetijski repromaterial in gradbeni material, zgornje prostore zgradbe pa koristi mladina za svoje »žurke«. Mladina pa se lahko pohvali tudi z edinim športnim objektom daleč naokoli — nogometnim igriščem.

BRANKO VRHOVEC

Peroralna vakcinacija lisic proti steklini

Steklina je nevarna nalezljiva bolezen, ki se po naravni poti prenaša me živalmi in človekom. V Evropi se je po letu 1950 pojavila silvatična oblika, pri kateri je glavni nosilec in prenašalec virusa lisica.

V letih 1946 do 1950 je zaradi urbane stekline (okužba z ugriz psov) v Sloveniji umrlo 13 ljudi. Z uvedbo obveznega cepljenja psov je v ljubljanskih občinah imunizirano 80 odstotkov psov. Preostanek necepljenih živali, predvsem potepuških psov in mačk, je še vedno dovolj velik rizičen vzorec za prenos stekline na ljudi in domače živali.

Steklina se je po letu 1982 pojavljala na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik vsako leto, predvsem spomladi in jeseni. V letu 1987 in 1988 je bilo več primerov stekline na območju Polhogradskega Dolomita. Na območju ljubljanskih občin je bilo v letu 1988 pregledanih 225 sumljivih živali, od tega je bilo 47 obolelih, v letu 1989 je bilo pregledanih 127 sumljivih živali, od teh pa je bilo 21 obolelih.

Epizotiolška situacija kaže, da v zadnjih letih divje živali, predvsem za steklino oboleme lisice in jazbeci, vse pogosteje prihajajo v naseljih v stik s psi in mačkami in ogrožajo ljudi ter domače živali.

Pomembni preventivni ukrepi za zatiranje stekline so vsakoletno cepljenje psov, cepljenje živine, ki se pase brez nadzora, odstranjevanje necepljenih in potepuških psov in mačk, preiskave živali, ki so ranile človeka, zaščitno cepljenje ljudi, cepljenje ljudi po poškodbi, povečan odstrel lisic in še drugi ukrepi za izvajanje programov veteri-

ne, zdravstva in lovstva, da ta nevarna kužna bolezen ne preide v urbano obliko.

Ne glede na vse pozitivne rezultate dosedanjih ukrepov, predstavlja stalni rezervuar virusa stekline v gozdovih stalno nevarnost za prebivalstvo. Zato strokovnjaki svetovne zdravstvene organizacije že vrsto let iščejo postopke, kako prekiniti infekcijsko verigo med lisicami. Ugotovljeno je, da je uspešno le cepljenje lisic z vabami, ki vsebujejo živ, oslabljen virus. Rezultati, ki so jih s tem načinom dosegli v nekaterih evropskih državah kažejo, da je možno zatreti steklino.

Na območju Slovenije se izvaja triletni program zatiranja stekline, ki obsega enkrat letno obvezno preventivno cepljenje psov proti steklini z mrtvo vakcino, cepljenje pašnih živali z mrtvo vakcino pred vsakim začetkom paše in s peroralno vakcino (vabe) lisic na celotnem območju Slovenije. V letih 1989 in 1990 bo realiziran skupni program zatiranja stekline veterinarske službe Slovenije in Italije, v letih 1991 in 1992 pa skupni program veterinarske službe Slovenije in Avstrije.

Prva vakcinacija je bila izvedena v primorskih in gorenjskih občinah v letu 1989. Na območju Dolomitskega lovsko gojitvenega območja (med Soro, Savo in Ljublanico) bo izvedena 21. aprila 1990. Nastavljanje vab z oslabljeno živo vakcino bo na območju občine organizacijsko vodil občinski štab za izvedbo peroralne vakcinacije lisic proti steklini, operativno pa bodo nalogo izvajali lovci.

Opozarjamo prebivalstvo, da se v izogib okužbi ne dotika nastavljenih vab in da dosledno izvaja prepoved prostega gibanja psov in mačk. O sami akciji in njenih rezultatih vas bodo informirala tudi druga sredstva obveščanja.